

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2010. gada 20. maijā *

Lieta C-138/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunale ordinario di Palermo* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 23. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 15. aprīlī, tiesvedībā

Todaro Nunziatina & C. Snc

pret

Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia.

* Tiesvedības valoda — itāļu.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], K. Šimans [*K. Schiemann*], P. Kūris [*P. Kūris*] (referents) un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],
sekretāre R. Šereša [*R. Şereş*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 3. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia* [Sicīlijas reģiona Nodarbinātības, sociālā nodrošinājuma, arodmācības un emigrācijas pašvaldības iestādes] vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz [*F. Arena*], *avvocato dello Stato*,

— *Todaro Nunziatina & C. Snc* vārdā — Dž. Bentivenja [*G. Bentivegna*], *avvocato*,

— Eiropas Komisijas vārdā — D. Grespans [*D. Grespan*], pārstāvis,

nemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Komisijas 1995. gada 11. decembra Lēmumu SG(95) D/15975 par Reģionālo 1991. gada 15. maija Sicīlijas reģiona Likumu Nr. 27 par darbībām nodarbinātības sekmēšanai (valsts atbalsts NN 91/A/95) (turpmāk tekstā — “1995. gada lēmums”) un Komisijas 2002. gada 16. oktobra Lēmumu 2003/195/EK par atbalsta shēmu, ko Itālija paredz īstenot nodarbinātības sekmēšanai Sicīlijas reģionā — C 56/99 (*ex N* 668/97) (OV 2003, L 77, 57. lpp.), kā arī par minēto lēmumu spēkā esamību.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Todaro Nunziatina & C. Snc* (turpmāk tekstā — “*Todaro Nunziatina*”), sabiedrību, kuras juridiskā adrese ir Sicīlijā (Itālija), un *Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell’Emigrazione della regione Sicilia* (turpmāk tekstā — “*Amministrazione*”) par summas EUR 45 320,64 apmērā samaksu, pieskaitot likumiskos procentus, kas jāmaksā kā subsīdijas, kuras paredzētas 10. pantā Reģionālajā 1991. gada 15. maija Sicīlijas reģiona Likumā Nr. 27 par darbībām nodarbinātības sekmēšanai (1991. gada 18. maija *GURS* Nr. 25, turpmāk tekstā — “Likums 27/91”).

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesiskais regulējums

- 3 1. panta c) punktā Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [EKL 88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), ir noteikts:

“Šajā regulā:

[..]

- c) “jauns atbalsts” ir atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi.”

- 4 1995. gada lēmumā Eiropas Kopienų Komisija necēla iebildumus pret Likumā 27/91 paredzētajiem atbalsta pasākumiem, jo uzskatīja tos par saderīgiem ar EK līgumu. Minētajā lēmumā Komisija turklāt aicināja attiecīgo dalībvalsti no jauna darīt zināmu minēto likumu, ja šis atbalsts tiek pārfinansēts pēc 1997. gada.

- 5 Lēmuma 2003/195 pamatojuma 10. punktā Komisija ir norādījusi, ka “11. panta 1. punkts [reģionālajā 1997. gada 27. maija Sicīlijas reģiona Likumā Nr. 16, ar ko atļauj izdevumus attiecībā uz krājumu izmantošanu, kas ierakstīti reģiona budžeta vispārējos līdzekļos 1997. finanšu gadam (1997. gada 31. maija *GURS* Nr. 27, turpmāk tekstā — “Likums 16/97”)], attiecas uz tās atbalsta shēmas (NN 91/A/95) pārfinansēšanu attiecībā uz 1997. un 1998. gadu, kura ieviesta ar [Likuma 27/91] 10. pantu, kuru Komisija apstiprinājusi 1995. gada 14. novembrī un kuras termiņš beidzās 1996. gada beigās”.
- 6 Lēmuma 2003/195 1. pantā ir noteikts:

“Atbalsta shēma, kas ir izveidota ar Reģionālā 1997. gada 27. maija Sicīlijas Likuma Nr. 16 11. panta 1. punktu, ko Itālija paredz īstenot, ir nesaderīga ar kopējo tirgu.

Tādējādi minēto shēmu nedrīkst īstenot.”

Valsts tiesiskais regulējums

- 7 Likuma 27/91 9.–11. pantā ir paredzētas dažādas atbalsta formas, lai veicinātu nodarbinātību Sicīlijā.

8 Likuma 27/91 10. pantā it īpaši ir noteikts:

“1. Reģionālais nodarbinātības, sociālā nodrošinājuma, arodmācības un emigrācijas lietu padomnieks, cita starpā, saistībā ar Reģionālā 1988. gada 8. novembra Likuma Nr. 35 8. pantā paredzētajiem nolīgumiem, ir tiesīgs piešķirt uzņēmumiem, kuri darbojas amatniecības, tūrisma un vides nozarēs, kā arī profesionālos reģistros reģistrētiem darba devējiem, kuri personālu pieņem darbā ar apmācības un darba līgumu atbilstoši 3. pantam 1984. gada 30. oktobra Dekrētlukumā Nr. 726, kas pārveidots ar 1984. gada 19. decembra Likumu Nr. 863, un pamatojoties uz projektiem, ko iepriekš apstiprinājusi *Commissione regionale per l'impiego* (Reģionālā nodarbinātības komisija), subsīdijas attiecībā uz atalgojumu, kuras atbilst:

- a) 30 % no atalgojuma, kurš pienākas saskaņā ar nozares koplīgumiem, visu apmācības un darba līguma darbības laiku. Šo procentu apmēru paaugstina līdz 50 %, ja pieņemšana darbā notiek saskaņā ar projektiem, kuri atbilst nolīgumiem, kas paredzēti Reģionālā 1988. gada 8. novembra Likuma Nr. 35 8. pantā, vai arī 9. panta 2. punktā paredzētajos gadījumos;
- b) 50 %, 40 % un 25 % no atalgojuma, kurš pienākas saskaņā ar nozares koplīgumiem, attiecīgi par pirmo, otro un trešo gadu, ja darbinieki, kuri pieņemti darbā ar apmācības un darba līgumu, tiek nodarbināti uz nenoteiktu laiku. Šīs subsīdijas paaugstina, attiecīgi līdz 65 %, 50 % un 50 % par pirmo, otro un trešo gadu 9. panta 2. punktā paredzētajos gadījumos.

2. Noteikumus, kas paredzēti 1. punktā, piemēro attiecībā uz pieņemšanu darbā ar apmācības un darba līgumu, kura notiek laika posmā no nākamā mēneša pirmās dienas pēc šī likuma stāšanās spēkā līdz 1996. gada 31. decembrim, ar noteikumu, ka iepriekšējos 12 mēnešos uzņēmumi nav samazinājuši darbinieku skaitu. Noteikumus, kas paredzēti 1. punktā, — vienīgi b) apakšpunktā minētajos gadījumos — piemēro

arī tad, ja iepriekš minētajā laika posmā darbinieki, kuri pirms šī laika posma pieņemti darbā ar apmācības un darba līgumu, tiek nodarbināti uz nenoteiktu laiku.

[..]”

- 9 Likuma 16/97 11. panta 1. punktā ir noteikts:

“Likuma [27/91] 10. pantā paredzētajiem mērķiem 1997. finanšu gadam tiek atļauti papildu izdevumi 82000 miljonu liru [ITL] apmērā (33709. nodaļa). 1999. gada 31. decembra termiņš, kas ir paredzēts 1997. gada 7. marta Reģionālā likuma Nr. 6 69. pantā, attiecas arī uz darbībām, kuras minētas Likuma [27/91] 9. un 10. pantā, ar vēlākajiem grozījumiem un papildinājumiem.”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 No lēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu izriet, ka *Todaro Nunziatina* ir iesniegusi atbalsta pieteikumu *Amministrazione* saskaņā ar Likuma 27/91 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu divu darbinieku pieņemšanai darbā ar apmācības un darba līgumu; šie līgumi vēlāk tika pārveidoti par līgumiem uz nenoteiktu laiku. Šajā nolūkā tā ir iesniegusi sešus subsīdiu pieteikumus, kuri attiecas uz laika posmu no 1996. gada 1. jūnija līdz 1999. gada 30. septembrim.

11 Tā kā *Amministrazione* tai neizmaksāja lūgtos atbalstus, *Todaro Nunziatina* cēla pret *Amministrazione* prasību *Tribunale ordinario di Palermo* [Palermo tiesā], lai panāktu summas EUR 45 320,64 apmērā samaksu, pieskaitot likumiskos procentus. *Amministrazione* iebilst pret šo lūgumu, pēc būtības norādot, ka tai nav atļauts piešķirt šos atbalstus sakarā ar Lēmumu 2003/195.

12 Šajos apstākļos *Tribunale ordinario di Palermo* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai, ņemot vērā, ka atbalsta shēma (identificēta ar Nr. NN 91/A/95), ko Sicīlijas reģions ievieša ar [Likuma 27/91] 10. pantu, paredzēja mehānismu uz vairākiem gadiem — no, minimums, diviem gadiem līdz, maksimums, pieciem gadiem (divi gadi pieņemšanai darbā ar apmācības un darba līgumu, kam pieskaitīti, maksimums, trīs gadi gadījumā, ja apmācības un darba līgums ticis pārveidots par līgumu uz nenoteiktu laiku), [Komisija] ar [1995. gada lēmumu], ar ko atļāva tā piemērošanu, vēlējās:

— vispārēji atļaut šādu laika un ekonomisko pabalstu pielāgojamību (divi gadi + trīs gadi) vai, tieši pretēji,

— atļaut ekskluzīvi un alternatīvi piešķirt subsīdijas pieņemšanai darbā ar apmācības un darba līgumu (uz diviem gadiem, uz kuriem ir šie līgumi) vai subsīdiju piešķiršanu tam, lai to darbinieku, kas pieņemti darbā ar apmācības un darba līgumu, līgumi tiktu pārveidoti par līgumiem uz nenoteiktu laiku (uz paredzētajiem trim gadiem no pārveidošanas dienas)?

- 2) Vai 1997. finanšu gada termiņš valsts atbalsta piemērošanai, ko [Komisija] norādījusi [1995. gada lēmumā], tiktāl, ciktāl ar to ir atļauta ar [Likuma 27/91] 10. pantu izveidotā shēma, ir jāsaprot:

— kā sākotnējā prognoze attiecībā uz izdevumiem par atbalstu, kuru katrā ziņā bija paredzēts izmaksāt nākamajos gados (atkarībā no dažādiem iespējamajiem atļautā atbalsta interpretācijas [veidiem], kas minēti iepriekš), vai drīzāk

— kā galīgais termiņš faktiskai subsīdiju izmaksāšanai, ko veic kompetentās reģiona organizācijas?

- 3) Vai pieņemšanai darbā ar apmācības un darba līgumu Likuma 27/91 10. panta nozīmē, kura notikusi, piemēram, 1996. gada 1. janvārī un tāpat laika posmā, kurā tika piemērots atbalsts, kas noteikts ar [1995. gada lēmumu], Sicīlijas reģions varēja (un vai tam vajadzēja) piemērot aplūkojamo atbalsta shēmu visiem atļautajiem gadiem (proti, diviem gadiem + trim gadiem) arī tad, ja minētajā piemērā atļautās shēmas piemērošana nozīmētu subsīdiju faktisku izmaksāšanu līdz 2001. gada 31. decembrim (proti, 1996. gads + pieci gadi = 2001. gads)?

- 4) Vai [Komisija], Lēmuma Nr. 2003/195[..] 1. pantā norādot, [ka] “atbalsta shēma, kas ir izveidota ar [Likuma 16/97] 11. panta 1. punktu, ko Itālija paredz

īstenot, ir nesaderīga ar kopējo tirgu, tādējādi minēto shēmu nedrīkst īstenot”, ir vēlējusies:

- nedot savu atļauju “jaunajai” atbalsta shēmai, kas ietverta [Likuma 16/97] 11. pantā, jo ir uzskatījusi to par “patstāvīgu” sistēmu, kuras mērķis ir pagarināt atbalsta, kas ieviests ar Likuma 27/91 10. pantu, piemērošanas laika posmu pēc 1996. gada 31. decembra termiņa, iekļaujot tajā arī izdevumus par pieņemšanu darbā vai [līguma] pārveidošanu, kura notikusi 1997. un 1998. gadā, vai arī
- tieši pretēji, faktiski liegt reģionam dalīt ekonomiskos līdzekļus, lai kavētu valsts atbalstu, kas ieviests ar [Likuma 27/91] 10. pantu, konkrētu izmaksāšanu arī attiecībā uz pieņemšanu darbā vai [līgumu] pārveidošanu, kura notikusi pirms 1996. gada 31. decembra?

5) Ja [Lēmuma 2003/195] izraudzītā interpretācija ir tāda, kāda minēta 4) apakšpunkta pirmajā gadījumā, — vai šis lēmums ir saderīgs ar [EKL 87. panta] interpretāciju, kādu Komisija norādījusi, pamatojot līdzīgus gadījumus, kuri attiecās uz atbrīvojumiem no sociālās nodrošināšanas iemaksu veikšanas par apmācības un darba līgumiem, kuri minēti 1999. gada 11. maija Lēmumā 2000/128/EK [par atbalsta shēmām, ko Itālija īstenojusi attiecībā uz nodarbinātības pasākumiem (OV 2000, L 42, 1. lpp.)], ([..] kurš bija tieši atgādināts 2002. gada lēmuma par atteikumu pamatojumā), un tās 2003. gada 13. maija Lēmumā 2003/739/EK [par valsts atbalstu, ko Itālija paredz īstenot nodarbinātības sekmēšanai Sicīlijas reģionā (OV L 267, 29. lpp.)] [..]?

6) Ja [Lēmuma 2003/195] izraudzītā interpretācija ir tāda, kāda minēta 4) apakšpunkta otrajā gadījumā, — kā būtu jāinterpretē iepriekšējais lēmums par atbalsta

pasākumu atļaušanu, ņemot vērā divkāršo nozīmi, kāda piemīt [apzīmētājam] “papildu”: “papildu attiecībā uz Komisijas lēmumā noteikto budžetu” vai “papildu attiecībā uz finansējumu, ko reģions ir paredzējis tikai līdz 1996. gada budžetam”?

- 7) Visbeidzot, kādi atbalsti ir jāuzskata par likumīgiem un kādi — par nelikumīgiem saskaņā ar Komisijas viedokli?
- 8) Kuram no šīs lietas dalībniekiem [(*Todaro Nunziatina* vai *Amministrazione*)] ir pienākums pierādīt, ka Komisijas noteiktais budžets nav ticis pārsniegts?
- 9) Vai, nosakot budžeta, kurš sākotnēji atļauts ar 1995. gada lēmumu, varbūtējo pārsniegšanu, ir nozīme tam, ka, iespējams, atbalsta saņēmējiem uzņēmumiem izmaksātie likumiskie procenti tiek atzīti par novēlotu to subsīdiu izmaksāšanu, kuras uzskatītas par likumīgām un pieļaujamām [..]?
- 10) Gadījumā, ja tam ir nozīme, nosakot budžeta pārsniegšanu, kāds procentu apmērs ir jāpiemēro?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otrā, piektā un astotā jautājuma pieņemamību

Par piektā jautājuma pieņemamību

— Tiesai iesniegtie apsvērumi

¹³ Komisija uzskata, ka šis jautājums ir par Lēmuma 2003/195 spēkā esamību. Saskaņā ar tās viedokli — iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šis lēmums ir saderīgs ar EKL 87. panta interpretāciju, kādu Komisija izmantojusi Lēmumā 2000/128 un Lēmumā 2003/739. Šajā sakarā Komisija vērš uzmanību uz to, ka piektajam jautājumam nav nekādas nozīmes pamata lietas izšķiršanā.

¹⁴ *Todaro Nunziatina* apgalvo, ka šim jautājumam nav nozīmes pamata lietas izlemšanā, jo Lēmums 2000/128 un Lēmums 2003/739 attiecas uz citādiem gadījumiem, nekā aplūkots pamata lietā.

— Tiesas vērtējums

- 15 Jautājumu par Lēmuma 2003/195 spēkā esamības novērtējumu ir uzdevusi iesniedzējtiesa.
- 16 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Tiesa var izlemt nepieņemt nolēmumu par prejudiciālu jautājumu saistībā ar Kopienu tiesību akta spēkā esamības novērtējumu, ja ir nepārprotami skaidrs, ka šim iesniedzējtiesas lūgtajam vērtējumam nav nekāda sakara ar pamata tiesvedības faktiskajiem apstākļiem vai priekšmetu (2006. gada 10. janvāra spriedums lietā C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze* u.c., Krājums, I-289. lpp., 75. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 17 Lēmumā 2003/195 saistībā ar EKL 87. un nākamajiem pantiem ir aplūkots, vai [ar kopējo tirgu] ir saderīgs Likuma 16/97 11. panta 1. punkts, kas attiecas uz tās atbalsta shēmas pārfinansēšanu attiecībā uz 1997. un 1998. gadu, kura ieviesta ar Likuma 27/91 10. pantu un apstiprināta ar 1995. gada lēmumu.
- 18 Savukārt Lēmumā 2000/128 saistībā ar EKL 87. un nākamajiem pantiem ir aplūkots, vai [ar kopējo tirgu] ir saderīgs atbalsta nodarbinātības sekmēšanai kopums, ko valsts mērogā īstenojusi Itālijas Republika, izņemot Lēmumā 2003/195 noteiktos pasākumus, un ir atzīts, ka minētais atbalsts ir daļēji saderīgs ar kopējo tirgu.
- 19 Turklāt Lēmumā 2003/739 ir saistībā ar EKL 87. un nākamajiem pantiem aplūkota atbalsta shēmas nodarbinātībai Sicīlijas reģionā, — ko Komisija apstiprinājusi 1998. gada 25. februārī un kas pamatota ar Reģionālo likumu 30/97, kurā bija paredzēts atbalsts pilnīga atbrīvojuma veidā no iemaksām uz maksimālo sešu gadu termiņu gadījumā, ja, veicot ieguldījumus, vai tos neveicot, tiek izveidotas darbavietas, — pārfinansēšana laika posmam no 2000. līdz 2006. gadam.

- ²⁰ Turpinājumā nākas konstatēt, ka iesniedzējtiesa nav sniegusi nekādus paskaidrojumus par EKL 87. panta atšķirīgo interpretāciju, kāda, domājams, veikta Lēmumā 2000/128 un Lēmumā 2003/739, kas minēti iepriekš.
- ²¹ Katrā ziņā Komisijas lēmumu pieņemšanas prakse attiecībā uz citām lietām, piemēram, Lēmumu 2000/128 un Lēmumu 2003/739, nevar ietekmēt Lēmuma 2003/195 spēkā esamību, kuru var novērtēt vienīgi saistībā ar Līguma objektīvajiem noteikumiem.
- ²² Tādējādi piektais jautājums ir jāatzīst par nepieņemamu.

Par otrā un astotā jautājuma pieņemamību

— Tiesai iesniegtie apsvērumi

- ²³ *Todaro Nunziatina* uzskata, ka otrais jautājums ir nepieņemams, jo tajā vajadzīga valsts tiesiskā regulējuma interpretācija, kas Tiesai nav jāveic.

- ²⁴ Komisija un *Amministrazione* norāda uz astotā jautājuma nepieņemamību, pamatojoties uz to, ka iesniedzējtiesas lūgtās Kopienų tiesību interpretācijas aspekts nav skaidri nosakāms.

— Tiesas vērtējums

- ²⁵ Jāatgādina, ka tikai valsts tiesai, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par paredzēto tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība (skat. it īpaši 1999. gada 17. jūnija spriedumu lietā C-295/97 *Piaggio, Recueil*, I-3735. lpp., 24. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2010. gada 9. marta spriedumu lietā C-378/08 *ERG u.c.*, Krājums, I-1919. lpp., 73. punkts).

- ²⁶ Pietiek konstatēt, pirmkārt, ka otrais jautājums, kurā jāinterpretē jēdziens “1997. finanšu gada termiņš valsts atbalsta piemērošanai”, atbilst 1995. gada lēmumam un tieši ietekmē pamata lietas risinājumu un, otrkārt, ka nav tā, ka astotajam jautājumam nebūtu nekāda sakara ar 1995. gada lēmumu, jo [ši jautājuma] rezultātā iesniedzējtiesa var konstatēt budžeta patēriņa stāvokli attiecībā uz šajā lēmumā minēto atbalstu.

- ²⁷ Tādējādi uz otro un astoto jautājumu ir jāatbild.

Par pirmo līdz trešo prejudiciālo jautājumu

- ²⁸ Pirmajā līdz trešajā jautājumā, kuri jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa lūdz Tiesai interpretēt 1995. gada lēmumu, lai noteiktu tā piemērošanas jomu.
- ²⁹ Šajā sakarā jākonstatē, ka ar 1995. gada lēmumu Komisija ir nolēmusi necelt iebildumus attiecībā uz atbalsta shēmu nodarbinātības sekmēšanai, kura paredzēta ar Likumu 27/91.
- ³⁰ Šīs Sicīlijas reģiona ieviestās atbalsta shēmas mērķis bija sekmēt apmācību un darbvietu izveidi. To vajadzēja piemērot kopš 1991. gada, bet Itālijas valdība par to paziņoja Komisijai saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu tikai 1995. gada 18. maijā.
- ³¹ 1995. gada lēmuma interpretācijai ir ne vien jāaplūko pats tā teksts — kuram 1995. gada 21. decembra *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēts tikai kopsavilkums —, bet arī jāņem vērā Itālijas valdības 1995. gada 18. maijā sniegtais paziņojums par pasākumiem.
- ³² Izskatot šos dokumentus, var secināt, ka šādi paziņotie atbalsta pasākumi ir pasākumi, kas paredzēti Likuma 27/91 9.–11. pantā, par kuriem to finansējuma nodrošināšanai bija pieņemts gada budžeta sadalījums.

- 33 Ņemot vērā iesniedzējtiesas uzdotos jautājumus, pārbaude attiecībā uz 1995. gada lēmuma piemērošanas jomu ir jāierobežo līdz Likuma 27/91 10. pantam.
- 34 Minētajā 10. pantā pēc būtības ir paredzēti divi atbalsta pasākumi nodarbinātībai. Pirmais atbalsta pasākums ir subsīdijas piešķiršana, kas atbilst 30 % vai 50 % no atalgojuma darbiniekiem, kuri pieņemti darbā ar apmācības un darba līgumu, visu šo līgumu darbības laiku, ar nosacījumu, ka darbinieki ir pieņemti darbā laika posmā no nākamā mēneša pirmās dienas pēc Likuma 27/91 stāšanās spēkā līdz 1996. gada 31. decembrim.
- 35 Otrais atbalsta pasākums ir degresīvas subsīdijas piešķiršana, kura svārstās no 50 % līdz 25 % no atalgojuma darbiniekiem gadījumā, ja šāds līgums ticis pārveidots par līgumu uz nenoteiktu laiku pirmajos trijos šī līguma gados, ar nosacījumu, ka minētā pārveidošana ir notikusi laika posmā no nākamā mēneša pirmās dienas pēc Likuma 27/91 stāšanās spēkā līdz 1996. gada 31. decembrim un attiecas uz darbiniekiem, kuri pieņemti darbā pirms minētā laika posma.
- 36 Tādējādi nākas konstatēt, pirmkārt, ka šie divi atbalsti laika ziņā nevar būt kumulatīvi attiecībā uz vienu darbinieku, jo, lai saņemtu otro atbalstu saistībā ar līguma uz noteiktu laiku pārveidošanu [par līgumu uz nenoteiktu laiku], darbiniekam jābūt pieņemtam darbā pirms Likuma 27/91 spēkā stāšanās dienas.
- 37 Otrkārt, summas, kuras iedalītas piešķirto atbalstu veidā, ievērojot piemērojamos valsts budžeta noteikumus, var izmaksāt pēc 1996. gada 31. decembra.

- 38 Savukārt, ir nepieciešams, lai fakts, kura dēļ piešķirts atbalsts, proti, darbinieka pieņemšana darbā pirmajā gadījumā vai līguma pārveidošana par līgumu uz nenoteiktu laiku otrajā gadījumā, būtu iestājies pirms 1996. gada 31. decembra.
- 39 Turklāt, kā izriet no iepriekš minētajai 1995. gada 18. maija paziņojuma vēstulei pievienotā apraksta, finansējums, ko Komisija apstiprinājusi kopā abiem pasākumiem, kuri paredzēti Likuma 27/91 10. pantā, ir vienāds ar ITL 159 miljardiem, proti, aptuveni EUR 79,5 miljoniem, attiecībā uz 1991.–1996. gadu.
- 40 Šajā sakarā jāteic, ka 1995. gada lēmumā ir tikai noteikts ierobežojums finansējuma izmantošanai un nav nedz precizēti noteikumi par šo atbalstu izmaksāšanu, nedz arī notikusi iejaukšanās tajos; [ši izmaksāšana] joprojām tiek reglamentēta ar valsts noteikumiem.
- 41 No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz pirmo līdz trešo jautājumu ir jāatbild tādejādi, ka 1995. gada lēmums ir jāinterpretē tādā veidā, ka tajā ir atzīts saderīgums ar kopējo tirgu atbalsta shēmai, kas sastāv no šiem diviem pasākumiem, kuri paredzēti Likuma 27/91 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kuri nevar pārklāties un kuros faktam, kura dēļ atbalsts piešķirts, proti, darbinieka pieņemšanai darbā vai līguma pārveidošanai par līgumu uz nenoteiktu laiku, jānotiek pirms 1996. gada 31. decembra, bet kur no tā izrietošās izmaksas var veikt pēc šī datuma, ja to neliedz piemērojamie valsts budžeta un finanšu noteikumi un ja tiek ievērots Komisijas apstiprinātais finansējums.

Par ceturto, sesto un septīto prejudiciālo jautājumu

- ⁴² Ceturtajā, sestajā un septītajā jautājumā, kuri jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa pēc būtības lūdz Tiesai interpretēt Lēmuma 2003/195 1. pantu, lai noteiktu, vai atbalsts, par ko ir lemts minētajā lēmumā, ir jauns atbalsts.
- ⁴³ Lēmuma 2003/195 1. pantā Komisija ir paziņojusi, ka Likuma 16/97 11. panta 1. punktā paredzētā atbalsta shēma nav saderīga ar kopējo tirgu.
- ⁴⁴ Pēdējā minētajā [normā] — saistībā ar minētā lēmuma desmito apsvērumu — ir paredzēta atbalsta shēmas, kura ieviesta ar Likuma 27/91 10. pantu, pārfinansēšana attiecībā uz 1997. un 1998. gadu par papildu summu ITL 82 miljardu apmērā, proti, aptuveni EUR 42,3 miljonu apmērā.
- ⁴⁵ Šajā sakarā par jaunu atbalstu Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punkta nozīmē ir uzskatāms “atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi”.
- ⁴⁶ Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka par jauniem atbalstiem ir uzskatāmi tādi pasākumi, kas tiek veikti pēc Līguma stāšanās spēkā un kas izveido vai groza atbalstu sistēmu, precizējot, ka grozījumi var attiekties vai nu uz pastāvošajiem atbalstiem, vai arī uz sākotnējiem projektiem, par kuriem ir paziņots Komisijai (2006. gada 23. februāra spriedums apvienotajās lietās C-346/03 un C-529/03 *Atzeni* u.c., Krājums, I-1875. lpp., 51. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 47 No tā izriet, ka, vienlaikus paredzot gan budžeta palielinājumu, kurš piešķirts Likuma 27/91 10. pantā noteiktajai atbalsta shēmai, šajā gadījumā lielāku par 50 %, gan tā laika posma pagarinājumu par diviem gadiem, kurā ir piemērojami šīs shēmas piešķiršanas nosacījumi, ar Likuma 16/97 11. panta 1. punktu ir radīts jauns atbalsts, kas ir nošķirts no 1995. gada lēmumā paredzētā atbalsta. Tikai šo jauno atbalstu Komisija Lēmumā 2003/195 ir atzinusi par nesaderīgu ar kopējo tirgu.
- 48 Tāpēc darbinieku pieņemšana darbā ar apmācības un darba līgumu vai apmācības un darba līgumu pārveidošana par līgumiem uz nenoteiktu laiku, kas notikusi kopš 1997. gada 1. janvāra, vairs nevar izraisīt nekāda atbalsta piešķiršanu.
- 49 Līdz ar to uz ceturto, sesto un septīto jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka Lēmuma 2003/195 1. pants ir jāinterpretē tādā veidā, ka Likuma 16/97 11. panta 1. punktā paredzētā atbalsta shēma ir jauns atbalsts, kas ir nošķirts no atbalsta, kurš paredzēts Likuma 27/91 10. pantā. Minētais 1. pants rada šķērsli subsīdiju piešķiršanai par jebkuru darbinieku pieņemšanu darbā, kuri pieņemti darbā ar apmācības un darba līgumu, vai apmācības un darba līgumu pārveidošanu par līgumiem uz nenoteiktu laiku, kas notikusi kopš 1997. gada 1. janvāra.

Par astoto prejudiciālo jautājumu

- 50 Astotajā jautājumā iesniedzējtiesa pēc būtības lūdz noteikt, kuram lietas dalībniekam ir jāpierāda, ka finansējums, kas piešķirts atbalsta pasākumiem, kuri minēti Likuma 27/91 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un atļauti ar 1995. gada lēmumu, nav izsmelts.

- 51 Pirmkārt, jāatgādina, — kā norādīts šī sprieduma 39. un 40. punktā — ka finansējums, kas ņemts vērā 1995. gada lēmumā, ir finansējums, kuru Sicīlijas reģions piešķīris atbalsta shēmai, kas paredzēta Likuma 27/91 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kura noteikta paziņojumā par pasākumiem, ko Itālijas valdība sniegusi Komisijai 1995. gada 18. maijā.
- 52 Otrkārt, nākas konstatēt, ka 1995. gada lēmumā atbalsta shēma ir atļauta, paziņojot, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu, bet attiecīgajai dalībvalstij tā nav uzlikta par pienākumu.
- 53 Tātad 1995. gada lēmuma mērķis nav piespiest Itālijas Republiku piešķirt Likuma 27/91 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto atbalstu, bet gan ļaut piemērot šo atbalstu, ja tā joprojām to vēlas (šajā ziņā skat. 2008. gada 20. novembra spriedumu lietā C-18/08 *Foselev Sud-Ouest*, Krājums, I-8745. lpp., 16. punkts).
- 54 Tādējādi, tā kā attiecīgajā jautājumā nav Kopienų tiesiskā regulējuma, katras dalībvalsts tiesību sistēmā ir jāparedz pierādīšanas noteikumi un normas nolūkā pierādīt, ka finansējums, kas piešķirts atbalsta shēmai, kura atļauta ar 1995. gada lēmumu, nav pārsniegts.
- 55 Tomēr jāuzsver, ka valsts iestādēm, it īpaši pēc Komisijas lūguma, ir jāspēj pamatot atbalsta shēmas maksājumu stāvokli, ja — kā tas ir attiecībā uz 1995. gada lēmumu — Komisija ir paudusi viedokli par shēmu, attiecībā uz kuru dalībvalsts ir paredzējusi maksimālo finansējumu, ko var individuāli izdalīt minētās shēmas saņēmējiem.

- 56 Tāpēc uz astoto jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka attiecīgajai dalībvalstij ir jānosaka tas, kuram lietas dalībniekam ir jāpierāda, ka finansējums, kas piešķirts atbalsta pasākumiem, kuri minēti Likuma 27/91 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un atļauti ar 1995. gada lēmumu, nebija izsmelts.

Par devīto un desmito prejudiciālo jautājumu

- 57 Devītajā un desmitajā jautājumā, kuri jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa pēc būtības vaicā, vai likumisko procentu apmērs, kas Sicīlijas reģionam, iespējams, jāmaksā atbalsta maksājumu kavējuma gadījumā, ir jāiekļauj finansējuma summā, kas atļauta ar 1995. gada lēmumu, un, ja tā, — kāda likme jāpiemēro.
- 58 Šajā sakarā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka EKL 88. panta 3. punkta pirmais teikums uzliek dalībvalstīm pienākumu paziņot visus plānus ieviest vai mainīt atbalstu (2008. gada 12. februāra spriedums lietā C-199/06 *CELF* un *Ministre de la Culture et de la Communication*, Krājums, I-469. lpp., 33. punkts).
- 59 Saskaņā ar EKL 88. panta 3. punkta otro teikumu, ja Komisija atzīst, ka paziņotais plāns nav saderīgs ar kopējo tirgu EKL 87. panta nozīmē, tā nevilcinoties ierosina EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru (iepriekš minētais spriedums lietā *CELF* un *Ministre de la Culture et de la Communication*, 34. punkts).
- 60 Saskaņā ar EKL 88. panta 3. punkta pēdējo teikumu dalībvalsts, kas plāno piešķirt atbalstu, nesāk īstenot pašas ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies

ar Komisijas galīgu lēmumu (iepriekš minētais spriedums lietā *CELF* un *Ministre de la Culture et de la Communication*, 35. punkts).

- 61 Šajā noteikumā paredzētā aizlieguma mērķis ir nodrošināt, lai atbalsta sekas neiestātos, iekams Komisijai nav bijis saprātīgs termiņš atbalsta sīkai izvērtēšanai un vajadzības gadījumā šī panta 2. punktā paredzētās procedūras ierosināšanai (1990. gada 14. februāra spriedums lietā C-301/87 Francija/Komisija, saukta “Boussac Saint Frères”, *Recueil*, I-307. lpp., 17. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums lietā *CELF* un *Ministre de la Culture et de la Communication*, 36. punkts).
- 62 No tā izriet, ka, tā kā ar 1995. gada lēmumu atbalsta shēma, kas paredzēta Likuma 27/91 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, tika padarīta par saderīgu ar kopējo tirgu tikai kopš minētā lēmuma [pieņemšanas] dienas, procentus par novēlotu atbalsta maksājumu var aprēķināt vienīgi par atbalsta summām, kuras jāmaksā pēc minētās dienas.
- 63 Otrkārt, kā izriet no atbildes uz astoto jautājumu, tiesības saņemt procentu maksājumu novēlota atbalsta maksājuma gadījumā, šiem procentiem piemērojamie noteikumi un likme ir valsts tiesību jautājums.
- 64 Tomēr jāprecizē, ka 1995. gada lēmums attiecas tikai uz atbalsta pasākumiem, kas paredzēti Likumā 27/91, it īpaši tā 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ievērojot finansējuma ierobežojumu, kurš minēts Itālijas valdības 1995. gada 18. maijā sniegtajā paziņojumā par pasākumiem.
- 65 Savukārt procentu apmērs, kas, iespējams, jāmaksā novēlota maksājuma gadījumā saistībā ar minētajiem atbalsta pasākumiem, nevar būt pilnībā vai daļēji atbalsts, kā arī — tādējādi — to nevar pieskaitīt finansējumam, kurš uz to attiecas.

- ⁶⁶ No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz devīto un desmito jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka likumisko procentu apmērs, kas, iespējams, jāmaksā atbalsta, kurš ir atļauts ar 1995. gada lēmumu, novēlota maksājuma gadījumā attiecībā uz laika posmu pēc šī lēmuma, nav jāiekļauj finansējuma summā, kas atļauts ar minēto lēmumu. Procentu likme un šīs likmes piemērošanas noteikumi ir valsts tiesību jautājums.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁶⁷ Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) Komisijas 1995. gada 11. decembra Lēmums SG(95) D/15975 par Reģionālo 1991. gada 15. maija Sicīlijas reģiona Likumu Nr. 27 par darbībām nodarbinātības sekmēšanai (valsts atbalsts NN 91/A/95) ir jāinterpretē tādā veidā, ka tajā ir atzīts saderīgums ar kopējo tirgu tām atbalsta shēmām, kas sastāv no diviem pasākumiem, kuri paredzēti minētā Reģionālā likuma Nr. 27 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kuri nevar pārklāties un kuros faktam, kura dēļ atbalsts piešķirts, proti, darbinieka pieņemšanai darbā vai liguma pārveidošanai par ligumu uz nenoteiktu laiku, jānotiek pirms 1996. gada 31. decembra, bet kur no tā izrietošās izmaksas var veikt pēc šī datuma, ja to neliedz piemērojamie valsts budžeta un finanšu noteikumi un ja tiek ievērots Eiropas Kopienų Komisijas apstiprinātais finansējums;

- 2) 1. pants Komisijas 2002. gada 16. oktobra Lēmumā 2003/195/EK par atbalsta shēmu, ar ko Itālija paredz īstenot nodarbinātības sekmēšanai Sicīlijas reģionā — C 56/99 (*ex N 668/97*), ir jāinterpretē tādā veidā, ka Reģionālā 1997. gada 27. maija Sicīlijas reģiona Likuma Nr. 16, ar ko atļauj izdevumus attiecībā uz krājumu izmantošanu, kas ierakstīti reģiona budžeta vispārējos līdzekļos 1997. finanšu gadam, 11. panta 1. punktā paredzētā atbalsta shēma ir jauns atbalsts, kas ir nošķirts no atbalsta, kurš paredzēts Reģionālā 1991. gada 15. maija Sicīlijas reģiona Likuma Nr. 27 par darbībām nodarbinātības sekmēšanai 10. pantā. Minētais 1. pants rada šķērsli subsīdiu piešķiršanai par jebkuru darbinieku pieņemšanu darbā, kuri pieņemti darbā ar apmācības un darba līgumu, vai apmācības un darba līgumu pārveidošanu par līgumiem uz nenoteiktu laiku, kas notikusi kopš 1997. gada 1. janvāra;
- 3) attiecīgajai dalībvalstij ir jānosaka tas, kuram lietas dalībniekam ir jāpierāda, ka finansējums, kas piešķirts atbalsta pasākumiem, kuri minēti Reģionālā 1991. gada 15. maija Sicīlijas reģiona Likuma Nr. 27 par darbībām nodarbinātības sekmēšanai 10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un atļauti ar Lēmumu SG(95) D/15975, nebija izsmelts;
- 4) likumisko procentu apmērs, kas, iespējams, jāmaksā atbalsta, kurš ir atļauts ar Lēmumu SG(95) D/15975, novēlota maksājuma gadījumā attiecībā uz laika posmu pēc šī lēmuma, nav jāiekļauj finansējuma summā, kas atļauts ar minēto lēmumu. Procentu likme un šīs likmes piemērošanas noteikumi ir valsts tiesību jautājums.

[Paraksti]